

SKOGSDUVAN ÖKAR I KVARKEN

Skogsduvan räknas i vårt land till de utrotningshotade arter vars beståndsutveckling bör uppföljas. Den anses ha missgynnats av det moderna lantbruket som tar kål på dess föda och av det moderna skogsbruket som förintar dess boplatser. Förekomsten av skogsduva har undersökts mha holkar i ett ca. 40 km² stort undersökningsområde i södra Korsholm sedan 1980. Vid undersökningarna eftersträvas häckningsbiologiska data samt bedrivs ringmärkning.

Inom undersökningsområdet har antalet häckande par ökat märkbart då antalet holkar ökat:

År	Holkar o. spillkråkehål	Skogsduvepar
1980—		
1984	18 + 10	10
1985	30 + 10	13
1986	70 + 10	20
1987	140 + 10	42

År 1980 häckade 3 par i holkar och år 1987 var motsvarande antal 39.

Skogsduvan är numera en mycket vanligare syn i undersökningsområdet än den var i slutet av 1970-talet.

I Åbonejden har man mha holkar lyckats skapa ett extremt tätt bestånd av skogsduva på en ca. 70 ha stor holme under 1980-talet. Antalet var som mest 97 par men då nejdens duvhökar och sparvhökar lärde sig äta skogsduvor i och vid holkarna minskade beståndet drastiskt. (Saari & Nummelin 1987).

Vi har försökt undvika denna effekt genom att sprida ut holkarna inom undersökningsområdet. Det är likaså aktuellt att flytta en del holkar till mera diskreta positioner och att utveckla mindre iögonenfallande holktyper.

Skogsduvan har synbarligen också ökat utanför det egentliga undersökningsområdet under medlet av 1980-talet. I Laihela har flockar med upp till 70 skogsduvor noterats åtminstone år 1985 (Vesa Jaaksi, Siipipeili -86) och i Kvelvax var arten märkbart vanligare än tidigare år 1987. I Oravais hittades det första häckande paret sedan 1960-talet år 1987. I samband med fågelatlasundersökningen har skogsduvor noterats t.o.m. i skärgården i Malax.

I Åbolands skärgård har beståndet inom ett undersökningsområde ökat från 0—126 under åren 1975—1986 (Saari 1987). Den snabbaste ökningen har skett under 1980-talet. I detta område har inga holkar utsatts enkom

för skogsduva.

Det är således troligt att skogsduvans frammarsch i Kvarken inte enbart begränsas av boplatstillgången. Andra möjliga förklaringar är att arten har kunnat anpassa sig till det moderna jordbruket eller att t.ex. övervintningsförhållandena förbättrats på senare tid.

Skogsduva. Foto: Ralf Wistbacka.

Litteraturförteckning:

Lennart Saari: Skogsduvan på uppgång, Jägaren 5/1987

Lennart Saari & Jukka Nummelin: Mera skogsduvor genom viltvården
Jägaren 2/1987